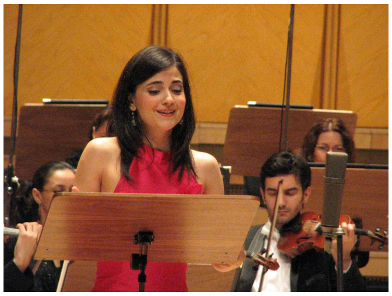
Teodora Gheorghiu în concert

(Costin Popa – 24 februarie 2011)

Între anii 2000 și 2004, tânăra soprană Teodora Gheorghiu, absolventă a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, elevă a distinșilor profesori Gheorghe Roșu și Niculina Mirea, a cumulat mulți lauri la concursuri naționale și internaționale de canto. A devenit apoi membră a ansamblului Operei de Stat din Viena, pentru ca acum să își ia cariera în propriile mâini, ca free-lancer, rezidentă în Elveția.

După înregistrări pentru disc făcute la Sala Radio în toamnă, Teodora Gheorghiu trebuia să poposească în același ambient la un concert de arii din opere, dar a renunțat din motive de sănătate. În ianuarie a debutat totuși pe podiumul din str. General Berthelot cu trei roluri foarte mici din opera „Copilul și vrăjile” de Ravel, dar acum a propus un program integral Mozart, în acompaniamentul Orchestrei de Cameră Radio și al elegantei baghete a lui Adrian Morar. Așadar publicul – din păcate foarte... răsfirat (mă întreb, de ce oare?) – a putut în fine s-o vadă pe Teodora Gheorghiu dacă nu în secvențe de operă, cel puțin într-un repertoriu tot atât de pretențios, în primul rând din perspectivă stilistică, arii de concert.

Față de apariția la Concursul Internațional George Enescu, ediția 2003, vocea sopranei – care a impresionat atunci prin cântul cultivat dar și prin... minuscula dimensiune – a mai câștigat în amploare. Nu foarte mult dar suficient pentru a susține cu brio un afiș cameral sau de lied. Teodora Gheorghiu este o cântăreață inteligentă care mânuiește țesătura de pe portativ și de deasupra lui cu unduiri de frază, ce profită de un sunet cristalin, diafan, delicat, instrumental, care nu rămâne la expunerea seacă, nenuanțată. În conductul discursului sonor, apelează deseori la mezzevoci și pianissimi care îi împlinesc Fach-ul liric-lejer. Pasajele de coloratură sunt filigranate precum miniaturile de peniță. Vocalizele curg cu mare ușurință.

Pe parcursul serii, pornind de la motetul „Exsultate, jubilate” în Fa major, K.165, trecând prin „Schön lacht der holde Frühling”, K.580 și „Et incarnatus est” din Misa în do minor, K.427, progresia sopranei către dificila „Ah, se in ciel benigne stelle...”, K.538 a fost evidentă. Luminozitatea acutelor a crescut, a fost urmărit cu mai multă acuratețe cântul îngrijit, ca și perfecta coordonare ritmică cu acompaniatorii.

Programul serii a mai cuprins două lucrări haydniene, Nocturna a II-a în Fa major și Divertismentul în Sol major, alături de care, într-o asociere cel puțin inedită, a fost programat un scurt dar interesant opus contemporan (2003), „Opriți războiul” pentru 16 instrumente de coarde, semnat de tânărul compozitor hunedorean Cristian Bence-Muk.

Trecând peste nesiguranțele cornilor în partea I-a (Tema con variazioni – Moderato) a Divertismentului (în fond se întâmplă destul de des și la case mai mari!) și observând ansamblul instrumental, cred că pedala trebuie apăsată pentru a spori aplombul și pasiunea, vitalitatea și articularea pregnantă. Odată (re)câștigate toate acestea, umbrele se vor estompa. Orchestra de Cameră Radio este plină de componenți valoroși.

soprana Teodora Gheorghiu

Orchestra de Cameră Radio,
soprana Teodora Gheorghiu
și dirijorul Adrian Morar

dirijorul Adrian Morar